

UNA FESTA MAJOR PER A TOTHOM

No fa pas gaires dies, per una d'aquelles casualitats de la vida, al bell mig de la Plaça de Catalunya, vaig topar-me de cara amb un bon amic de la joventut. Els coloms s'alçaren al voltant nostre i, en un moment, vàrem recordar totes les bones estones que junts compartírem.

Era un jorn assolellat que revifava el fraternal caliu d'una bella, sincera i profitosa amistat. L'amic Francesc fou, per a mi, el company del que s'aprenen un munt de coses i que, mica a mica, va deixant en la teva formació quelcom d'ell.

Parlarem, entre altres records, d'aquells que, amb goig, ens integraren a la nostra enyorada comunitat. Per la nostra ment desfilaren les sortides i excursions en grup, les romeries a Montserrat i a Núria, els cercles d'estudis i, en definitiva, totes aquelles trobades participatives, amb els seus moments d'esbarjo plens d'identificada cooperació. Parlarem, també, de les nostres passades Festes Majors,

Actualment, l'amic Francesc, continua lligat a les vicisituds del seu barri, encara que, en l'aspecte polític, ara pugui —no caldria dir-ho— reivindicar mesters, malgrat que li costi obtenir-los. Em deia que, altra volta, torna a gaudir de les nostres allunyades tasques en pro del veïnat, contribuint a organitzar festes i revetlles de caire popular, que ajudin als ciutadans a sortir del corrent sistematitzat que ens mena la vida pels camins de la monotonia i de l'opressió, sobre tot en el camp laboral.

Es cert que, potser forçats per la tensió de la supervivència, actuem com si fóssim artefactes mancats de misatge i espontaneïtat. Què fem els caps de setmana? Restem a la gegantina ciutat, tancats dins d'una capsa hermètica que no s'obre ni per a donar el bon dia al veï del costat, o prenem el cotxe per a, després de seguir en llargues caravanes per la carretera, quedar-nos tranquils però assèptics, regant, si es que hi ha aigua, les nostres mústigues margarides. Així procedim, i no d'altra manera, salvat d'algun esporàdic salt per a jugar al tennis o per a empoltronir-nos a la cadira de braços, esfullant temes fins a altes hores de la nit, davant del café i del licor, o intoxicant-nos de cigarretes. Quina poca imaginació!

Dintre d'uns dies tindrem l'oportunitat de fer cap a la Festa Major de Santa Eulàlia de Ronçana. Ja s'escauen els dies que, ben segur, l'envelat, com cada any, serà el centre de tota la immensa arbreda del nostre poble. La música es deixarà sentir i hi haurà ball, espectacles, competicions esportives, focs d'artifici, fira i molts d'altres actes d'entreteniment i cultura.